

De val op de trap. Van 10 tot 11 jaar: Vallen of geduwd worden.

De detective James Hunter en zijn broer John worden uitgenodigd bij een beviende familie. De gastheer is een gekend schrijver van reisverhalen. De gastvrouw let er op dat er niets ontbreekt in de mooie villa. Om negentien uur begeven de genodigden zich naar de prachtige trap. Daar wacht hun een zeer goede maaltijd. Men geniet van de wijn die in kristallen glazen geserveerd wordt en van de stemmige muziek. Plots klinkt een luide angstkreet. Men ziet een jonge vrouw die bewegingsloos onderaan de trap ligt. De schrijver belt dokter Snow. "Ik kan niets doen, deze vrouw is dood" zegt hij zeer onder de indruk. Onmiddellijk komt Inspecteur Powell en verklaart dat het hier om moord gaat. De detective, die alles goed in de gaten houdt ziet een kleine knoop aan de leuning midden van de trap. "Dit wijst op misdaad" voegt de detective er aan toe. "Niemand komt buiten zonder zijn naam te zeggen" vraagt de rechercheur aan de gasten. De gastheer neemt de inspecteur en James en John in vertrouwen "De dader is buiten, maar komt terug, mijn vrouw en ik zijn bang" verklaart hij. Een plan wordt beraamd. De dader heeft een koord aan de trap bevestigd weten ze, de schrijver er zijn vrouw en wij allen zullen ons verstoppen achter de zware gordijnen komen ze overeen. De schrijver heeft twee grote poppen uit zijn reizen aangekleed met kleren van de gastheer en gastvrouw. Ze worden op het bed gelegd. Rond middernacht horen ze iemand komen in de slaapkamer. De poppen worden neergestoken in de duisternis. De moordenaar stopt zeer waardevolle stukken uit het oosten, in een grote zak. "Gedaan met haasje over kop te spelen" roept de inspecteur en neemt zijn grote zaklamp. De moordenaar tracht nog buiten te geraken, maar daar wachten enkele agenten in burger hem op. Alle mooie bloemen, die de tafels versierd hebben, worden naast het slachtoffer gelegd. "Mag ik als aandenken het stukje touw bewaren" vraagt de detective en dit wordt onmiddellijk toegestaan. Alle gestolen voorwerpen worden keurig op hun plaats gezet. "Het gespannen touw moest dienen om de gastvrouw te laten struikelen, ze had de gewoonte om zeer late gasten vriendelijk te ontvangen. Het slachtoffer wou echter vroeger terugkeren om een zieke buurvrouw helpen vertelden enkele genodigden". "Dit verhaal is het mooiste dat ik zal schrijven" voegde de gastheer er aan toe.